

POLOVĚTNÉ VAZBY V LATINĚ

1. Vazba nominativu s infinitivem

- viz zimní semestr

2. Vazba akuzativu s infinitivem

- větná vazba, která vzniká tehdy, když **sloveso (přísudek) se spojuje s akuzativem osobního předmětu a s infinitivem věcného (dějového) předmětu**

Př.: Slyším sestru zpívat.
(AKUZ.) (INFINITIV)

Vidím kamaráda pít.
(AKUZ.) (INFINITIV).

- latina – velmi častý gramatický jev
- **latinský akuzativ s infinitivem - do češtiny překlad vedlejší větou se spojkou že**

SKUPINY SLOVES

S VAZBOU AKUZATIVU S INFINITIVEM:

a) slovesa vnímání – audio / slyším, sentio / cítím, video / vidím

Audio **fratrem cantare**. Slyším, **ŽE bratr zpívá**. (Slyším bratra zpívat.)
Senex sentit **mortem venire**. Stařec cítí, **ŽE smrt přichází**. (Stařec cítí přicházet smrt.)
Videtis **me scribere**. Vidíte, **ŽE (já) píšu**. (Vidíte mě psát.)

b) slovesa myšlení – credo / věřím, puto / myslím, scio / vím

Philosopus credit **hominem bonum felicem esse**. Filozof věří, **ŽE** dobrý člověk je šťastný.
Scio **feminas non stultas esse**. Víím, **ŽE** ženy nejsou hloupé.
Putas **magistratus verum dicere**? Myslíš si, **ŽE** úředníci mluví pravdu?

c) slovesa slovního a psaného projevu – dico / říkám, scribo / píšu, narro / vyprávím

Puer dicit **amicum** iure **puniri**. Chlapec říká, **ŽE** kamarád je právem trestán.

Magister scribit **discipulum studiosum laudari**. Učitel píše, **ŽE** pilný žák je chválen.

Narramus **nos** bene **erudiri**. Vyprávíme, **ŽE** jsme dobře vzděláváni.

d) slovesa citění – gaudeo /radovat se, doleo / rmoutit se

Gaudemus **magistram** nos **laudare**. Radujeme se, **ŽE** nás učitelka chválí.

Doleo **amicum meum abesse**. Rmoutím se, **ŽE** můj přítel chybí.

e) slovesa v neosobních tvarech – constat, notum est / je známo, apparet / je jasné

Constat / Notum est **eum nihil scire**. Je známo, **ŽE** on nic neví.

Constabat / Notum erat **eum nihil scire**. Bylo známo, **ŽE** on nic neví.

Apparet **me errare**. Je jasné, **ŽE** já se mýlím.